

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

KATEDRA ANGLICKÉHO JAZYKA A LITERATURY PedF UK

Autor práce: Albert Pospíšil

Název práce v originále: Sweet Dreams: a translation and stylistic analysis of Charles Johnson's
short story

Český název neuveden

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Ženíšek, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Jana Richterová, Ph.D.

Rok odevzdání: 2020

Rozsah práce: 63 stran; 5 stran bibliografie

Posudek: vedoucího práce

	Posuzovaná oblast	Zvažovaná kritéria	Body (0-5) ¹
1.	Celková charakteristika	Splnění zásad zpracování práce, adekvátnost titulu práce, naplnění stanoveného cíle, logická struktura práce, vyváženost a propojenost teoretické a praktické části	3
2.	Teoretická část	Stanovení a splnění cílů, prezentace různých teoretických přístupů k řešení problému, jejich kritické posouzení a zvolení relevantní teoretické základny pro realizaci praktické části	3
3.	Praktická část	Vhodnost a aplikace zvolené metodologie, jasnost formulace hypotéz, relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace získaných výsledků, jasnost formulace závěrů práce	3
4.	Jazyková úroveň	Gramatická správnost a komplexnost, slovní zásoba, koheze a koherence textu, interpunkce a stylistické aspekty, celková úroveň jazykového projevu	3
5.	Struktura a forma	Přehlednost struktury, členění, řazení a proporčnost kapitol a oddílů, konzistentnost úpravy práce, odpovídající rozsah práce, adekvátnost a provedení příloh	4
6.	Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance odborných zdrojů, kritický přístup ke zdrojům, odpovídající úroveň citační praxe	4

Celkové zhodnocení práce (včetně kritických výhrad):

Albert Pospíšil napsal zajímavou bakalářskou práci, která se zabývá překladem a navazující stylistickou analýzou jedné z pozdních povídek významného afroamerického spisovatele Charlese Johnsona. Jeho povídka „Sweet Dreams“ jej zaujala zejména díky neobvyklé vypravěčské perspektivě, tzv. du-formě. I proto se výsledek dost výrazně liší od standardního profilu překladové bakalářské práce.

Pospíšil si vybral velmi krátkou prózu, která sama o sobě nenabízí příliš mnoho materiálu pro jazykovědný rozbor, jenž by byl u běžné překladové bakalářky hlavním těžištěm analytické části. Johnsonova povídka je však zajímavým autorským počinem, proto Pospíšil věnuje nezanedbatelnou část analytické části Johnsonovým vyprávěcím a výrazovým prostředkům. Kromě již zmíněné du-formy se v kapitole 4 věnuje také intertextualitě a literárním tropům jako je např. metalepse. Pospíšil sice toto bádání úhledně zastřešuje názvem kapitoly (STYLISTICS), ale de fakto se jedná o typologie spadající převážnou částí do oblasti interpretace literárního textu. Pokud tedy očekáváme standardní profil, působí tato bakalářská práce jako hybrid: první tři kapitoly analytické části se věnují čistě jazykovědným jevům (morfologie, lexika

¹ Bodové hodnocení na škále 1-5 (5 bodů maximum), 0 bodů z jedné či více posuzovaných oblastí automaticky znamená, že práce není doporučena k obhajobě.

a syntax), zatímco čtvrtá kapitola se věnuje vesměs jevům literárním. Čtvrtá kapitola se navíc na rozdíl od tří předešlých kapitol nepoužívá citace z Johnsonovy povídky, takže se mnohem méně demonstrativně vztahuje k překládanému textu.

Na druhou stranu je třeba říci, že vyprávěcí perspektiva a literární figury skutečně naplňují obsah pojmu „stylistika“, byť v poněkud volnějším slova smyslu. Nechám-li se tyranizovat standardním mustrem překladových bakalářek, budu vnímat čtvrtou kapitolu jako nesystémovou a nevíтанou anomálii. Pokud se tímto očekáváním tyranizovat nenechám, lze tuto kapitolu vnímat téměř jako těžiště práce. Osobně se kloním ke druhé variantě.

Drobná výhrada k jazykové úrovni práce:

- V práci se často objevuje chybné použití čárky ve vztahných větách „For somebody, who has not read the Odyssey,...“ (str. 48)

Témata a náměty k diskusi při obhajobě:

- DOTAZ: Anglické slovo „row“ není příliš vhodným překladem českého slova „řádek“ ve smyslu „řádek na stránce v knize“. Zamyslel by se pan Pospíšil na vhodnějším ekvivalentem?
- KOMENTÁŘ: Intertextualita spoléhá na tzv. aluze – nejedná se o zřetelně řečené odkazy. Pokud tedy autor v textu zmíní Maslowa či Freuda, o intertextualitu se nejedná.

Práci tímto doporučuji k obhajobě.

Datum: 27. 5. 2020

Podpis: